

[Erling Christensen]

net lade sig gøre i nogle kommuner, ja. Også i den kommune, jeg var borgmester i; kunne det lade sig gøre, men det kunne jo kun lade sig gøre ved det, som hr. Agerschou nævnte. Jeg karakteriserede det ved budgetlægningen som hutlihut-streger. Det var det eneste, det kunne lade sig gøre ved.

Men grunden til, at det mange steder ikke kunne lade sig gøre, er jo det, som hr. Mejdahl også ved: kravene, som hr. Mejdahl selv var inde på, problematikken vedrørende ældre og vedrørende skoler f.eks.

Hr. Mejdahl var inde på, at deponeringen alene ikke var årsag til skattestigning. Enig. Når vi nu mødes her i Folketinget, hr. Mejdahl, så er jeg også enig i, at der mangler direkte brugbare løsninger, men så vil jeg stille hr. Mejdahl det spørgsmål: Mener hr. Mejdahl ikke, at vi og de kommunalpolitikere, der sidder ude i kommunerne, er lige så ansvarlige som os, der sidder her i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Først til hr. Stavad. Det er rigtigt, at de bestemmelser, der var før 1982, var aftaler, og de foranstaltninger, der er truffet efter 1982, bygger også på aftaler. Men årsagen til, at det efter 1982 har været nødvendigt at sætte ind med nogle foranstaltninger, der sikrer aftalernes opfyldelse, er, at de før 1982 ikke blev fulgt til punkt og prikke. Da blev overskridelserne jo bare registreret, og de fik ingen konsekvenser.

Når hr. Erling Christensen spørger, om jeg ikke mener, at kommunalpolitikere er lige så ansvarlige, som vi er herinde – jeg tror, det var sådan, spørgsmålet lød – så er jeg helt sikker på, at vi har masser af ansvarlige kommunalpolitikere rundt om i landet. Jeg har mødt talrige, helt sikkert, men som også nævnt i mit indlæg: Presset er hårdere på kommunalpolitikeren, fordi kommunalpolitikeren er tættere på borgerne, end vi er, og derfor er det svære- re at stå imod presset.

Det, der er kommunalpolitikernes problem, er i allerhøjeste grad, at det er svært at skippe nogle af aktiviteter, som man tidligere var kommet ind på, og derfor bliver man ved at samle opgaver op.

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Stavad kan have ret i, at der måske er nuancer i tonefald og sprog, og det kan være godt nok i nogle sammenhænge, men jeg må nok sige, at der er ikke meget nyt i synspunkterne, og jeg har heller ikke forestillet mig, at Socialdemokratiet på noget tidspunkt forventede, at der ville kunne siges meget andet end det, der blev sagt i sidste folketingsssamling, hvor vi drøftede nøjagtig det samme spørgsmål.

I Det Radikale Venstre har vi da heller ikke andet nyt at melde end et afslag på lovforslaget her. Det hænger nøje sammen med, at den kommunale økonomi for 1987 og også 1988 bygger på en frivillig aftale mellem de kommunale organisationer og regeringen.

Jeg kan føje til til erindring for hr. Stavad, at Det Radikale Venstre tilskyndede til, at man søgte en frivillig aftale. Vi fandt det overordentlig værdifuldt for det kommunale selvstyre, hvis det kunne lykkes, og det lykkedes, og vi kender fælleserklæringen. Vi kender også udmærket det, som Socialdemokratiet fremhæver så tit, at de kommunale repræsentanter ikke ville tage ansvar for den del af formuleringen, der gik på, at der skulle indføres en deponeringsafgift.

Men når Det Radikale Venstre lægger overordentlig stor vægt på at holde fast i den frivilligt indgåede aftale, så er det jo ligegyldigt, om det er et forslag fra Socialdemokratiet, eller det eventuelt er et forslag til ændring af aftalen fra regeringens side. Man vil erindre, at da regeringen i sidste folketingsssamling ville tage aftalen op – om ikke til revision så i hvert fald til en stramning – ved indførelse af et kommunalt skatteloft, sagde Det Radikale Venstre fra, først og fremmest fordi vi fandt det vigtigt at fastholde den frivillige aftale, og derfor har vi den samme holdning til det forslag, der foreligger i dag. Det afviser vi.

Jeg har i øvrigt svært ved at se, hvordan en række af de synspunkter, der har været fremme i dagens løb fra Socialdemokratiets side og også i forbindelse med dette forslag, kan hænge sammen med det, hr. Svend Auken i øvrigt på så udmærket måde fik sagt under åbningsdebatten, nemlig at der ikke er plads til udvidelser, forbrugsudvidelser. Og det gælder jo såvel i det offentlige som i det private forbrug.